

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

vt ascendere & descendere debeamus. 34

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

gnis, parvus, rotundus & æqualis vndiq;. Et per ipsum dñs noster Iesus Christus intelligitur, qui secundum diuinitatem suã est candor lucis æternus, et speculũ sine macula Dei maiestatis, in quo omnia viuunt. Vincenti igitur & omnia transcendenti calculus iste candidus datur, per quem ipse lucidissimam percipit veritatem & vitam. Lapis quoq; iste flammæ ignis assimilatur. Quia mirum ardentissima æterni verbi charitas oẽm terram amore repleuit, omnesq; spiritus amoros dilectionis ardore vsq; ad annihilationẽ eo-
flagrare & consumere desiderat. Insuper lapis iste ob sui paruitatem etiam pede calcatus vix tenuiter sentiri potest, ob quod etiã calculus quasi a calcando dicitur. Eodem modo etiam si pedibus homines isti Deum amantes conculcentur, frangi nequeunt, nec aliquis in eis valet scandalizari. Rotundus quoq; est lapis iste. Quia videlicet rotunditas spiritus est ipsa æterna veritas, quæ principio sineq; caret. Hęc ergo est calculus ille candidus, qui datur hominibus illis qui modo prætactõ in nouem virtutũ gradibus ascenderunt per Christum Iesum dominum nostrum, per quem si saluari velimus, omnes denuo introire necesse habemus.

Quomodo in hac scala ascẽdere & descendere debeamus. Cap. XXXIII.

Postquam ergo eousq;, vt supradictũ est, peruenerit, vbi iam perfecte in triplici illa vita vsque in nonũ virtutũ gradũ eiusdem que numeri chorũ angelicum conscendit, incipit iam reuersus est originẽ per Christũ Iesum dominũ nostrum, q̄ est scala nostra. Scala (inquã) illa per quam vidit Iacob ascendentes & descenden-

LIBER II.

tes angelos, quā omnes tam angeli q̄ sancti eir-
cundant, per quā & nos iugiter ascendere & de-
scendere debemus. Quisquis autem iam ad sum-
mū vsq; peruenit, tota virtute conari debet, vt
ibi fixus permaneat, semperq; in virtutibus pro-
ficiat, & omne deuitet impedimentum. Rursus
autē & descendendū est ei, quatenus vita & ope-
ribus exprimat q̄d in spiritu ipsius actū est: pro-
pter charitatē quoq; fraternā, quatenus ex amo-
re & dilectione proximis suis impartiat hoc,
quod a diuina veritate percipere meruit, eisque
viam demonstrat, quæ sibi per amorem reuelata
est atq; aperta: per quam ipse in suā tendit origi-
nem, ad quam omnes pertrahere velle debet ob
charitatis præceptum, prout scriptū est: Non vī
debitis faciem meā, nisi fratrem vestrum mini-
mū adduxeritis vobiscū. Porro, qui necdū ascen-
dit, studiose per Christū Iesum ascēdere, & in vir-
tutibus proficere conabitur, mūdando se prius
in fonte misericordiæ, et veterē exuēdo tunicam,
vt viriliter possit ascendere, seq; coram crucifixo
prosterne suam considerabit dissimilitudinem,
& domino Deo suo peccatorum suorū multitudi-
nem (quibus sua ei vulnera infixit) ostendet, ea-
demq; perspicuens domino totius misericordiæ
confitebitur corde lachrymabili, anima contri-
ta, & gembundo spiritu coram fonte misericor-
diæ, eo quo sequitur modo:

Deuota oratio, qua indicatur, qualiter sese
quisq; discutere, & sua coram Deo pec-
cata debeat confiteri. Cap. XXXV.

O Fons totius bonitatis, miserere abyf-
sali pelagi meæ iniquitatis, quæ me
ad in-